

Darul Mamei Natură / Mother Nature's Gift	3
Cel mai frumos loc din lume / The Most Beautiful Place in the World	4
Spicul de grâu și pleava / The Wheat Ear and the Chaff	5
Semințele de vânt / The Wind Seeds	6
Liliacul înfumurat / The Vain Bat	7
Povestea lăcrămioarei / The Story of the Lily-of-the-Valley	8
Povestea buburuzei / The Story of the Ladybird	9
Floarea de măr și pădăria / The Apple Blossom and the Dandelion	10
Trestia și stejarul / The Reed and the Oak Tree	11
De ce sunt boabele de fasole despicate? / Why Are Kidney Beans Split?	12
Ce ne învață ecoul? / What Does the Echo Teach Us?	13
Lunile anului / The Months of the Year	14
De ce cântă cocoșul în zori? / Why Does the Rooster Sing at Dawn?	15
De ce e ursul morocănos? / Why Is the Bear Grumpy?	16
Elefantul cel curios / The Curious Elephant	17
Găleata cea folositoare / The Useful Bucket	18
Cei trei frați / The Three Siblings	19
Soarele și vântul / The Sun and the Wind	20
Cum au apărut măgarii / How Did Donkeys Appear	21
Soarele și copiii / The Sun and the Children	22
Împăratul și grădinarul / The King and the Gardner	23
Două care pe cer / Two Carts in the Sky	24
Cum au obținut oamenii focul? / How Did People Get the Fire?	25
De ce au broaștele pete pe spinare? / Why Do Frogs Have Spots on Their Backs?	26
Legenda rândunicii / The Legend of the Swallow	27
Legenda albastrelor / The Legend of the Cornflower	28
Cei trei fluturi / The Three Butterflies	29
De ce își cântă cucul numele? / Why Do Cuckoos Sing Their Name?	30
Pedeapsa melcului / The Snail's Punishment	31
Darul Reginei Gheții / The Ice Queen's Gift	32

Copyright © Editura Aquila

Toate drepturile asupra ediției de față sunt rezervate exclusiv Editurii Aquila.
Reproducerea parțială sau integrală a textului sau a imaginilor acestei ediții
pe orice suport fără acordul prealabil scris al Editurii Aquila este interzisă
și va fi sancționată conform legislației în vigoare.

ISBN: 978-973-714-756-1

Ilustrator: Alexandru Stănese

Traducere și adaptare texte: Claudia Guiu

Tehnoredactare: Image Impact

Copertă: 2head.ro

Director editorial: Diana Tăutan

Redactor-șef: Claudia Guiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

30 de povești despre natură: Volum de povești bilingv român-englez

Oradea: Aquila, 2018

ISBN 978-973-714-756-1

Editor:

Editura Aquila

Oradea, Str. Americii, 41

www.aquilashop.ro

Printed in Hungary, General Nyomda Kft., Szeged

facebook.com/edituraaquilalogistic

YouTube http://bit.ly/2BX3m2o

Respect pentru oameni și cărți

Într-o zi, în timp ce Mama Natură creștea fructele și legumele din grădină, auzi niște voci supărate. Cei doi copii ai ei, Soarele și Ploaia, se certau. Nu reușeau nicidecum să decidă care dintre ei este cel mai important pe lume.

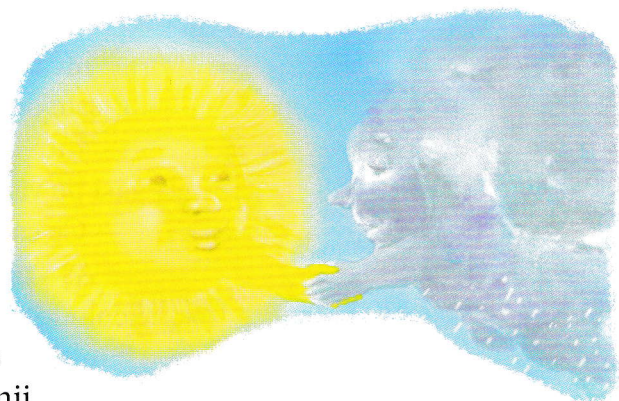
— Eu sunt cel mai important! strigă Soarele.

Fără mine nu ar crește nimic!

— Nu, eu sunt cea mai importantă! Fără mine nu ar exista recoltă! îi răspunse Ploaia.

Sătulă de certurile lor, Mama Natură se gândi să le dea celor doi o lecție. Trimise Soarele într-o parte a lumii și Ploaia în cealaltă. Astfel, pe o parte a Pământului strălucea Soarele, în timp ce pe cealaltă parte Ploaia cădea fără încetare. După o vreme, pe partea Soarelui totul se uscă, în timp ce pe partea Ploii totul băltea de apă. Când își dădură seama de greșeala lor, Soarele și Ploaia se întoarseră spășiți la Mama Natură și îi cerură iertare. Mama Natură se bucură că cei doi copii ai ei își învățaseră lecția și, de bucurie, oferi lumii un dar deosebit. Desenă pe cer un arc în cele mai frumoase culori: roșu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo și violet.

— Copiii mei, mă bucur că ați înțeles: lumea are nevoie de voi amândoi, le spuse ea. De acum înainte, ori de câte ori veți vizita lumea în același timp, acest arc colorat își va face apariția pe cer. Iar când lumea va vedea curcubeul, va ști că sunteți veseli și că lucrați împreună.

Mother Nature's Gift

One day, while Mother Nature was growing fruits and vegetables in the garden, she heard angry voices. Her two children, Sun and Rain, were arguing. They couldn't decide which one of them was more important to the world.

"I am the most important!" yelled the Sun. "Nothing grows without me!"

"No. I am the most important! There would be no harvest without me!" answered the Rain.

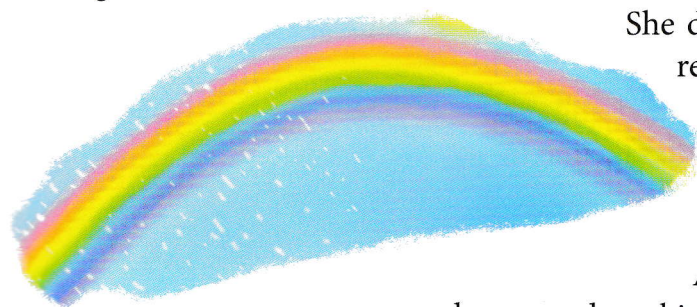
Tired of their arguing, Mother Nature thought she would teach them a lesson. She sent the Sun to one part of the world and the Rain to the other. So, on one side of the world the Sun was always shining, and on the other side of the world the Rain kept pouring. After a while, on the Sun's side everything dried up, while on the Rain's side everything was under water. When they realized their mistake, the Sun and the Rain went back to their mother, full of remorse, and asked her forgiveness. Mother Nature was glad that her two children had learned their lesson and, in her joy, she gave the world a special gift.

She drew an arc on the sky, in the most beautiful colors: red, orange, yellow, green, blue, indigo and violet.

"My children, I am so happy you understand now: the world needs you both," she told them.

"From now on, every time you visit the world together, this colorful arch will show up in the sky.

And when people see the rainbow, they will know you are happy and working together."

Cel mai frumos loc din lume

A fost odată ca niciodată un vultur bătrân și înțelept. Vulturul acesta dădea tuturor sfaturi atât de bune, încât nu după mult timp i-a mers vestea în lumea întreagă cât este de înțelept.

Într-o bună zi, un om hotărî să îl caute pe vulturul acesta și îl găsi pe vârful unui munte, de unde admira priveliștea.

— Ce cauți aici? îl întreabă vulturul când îl văzu pe om.

— Aș vrea să te rog să mă duci în cel mai frumos loc din lume. Acolo aș vrea să-mi petrec restul vieții, îi răspunse omul, în timp ce în sinea lui se întreba cum va putea oare vulturul să decidă care este cel mai frumos loc din lume.

Vulturul îl așază pe om în spinare și îl duse în zbor peste țări superbe și peste mări nesfârșite. Omul se uită la toate frumusețile și minunățiile lumii, dar văzând că vulturul nu le aruncă nici măcar o privire, își spuse că sigur îl va duce într-un loc mult mai deosebit. Vulturul zbură mai departe. După o vreme ajunseră la deșert. Vulturul se lăsă pe o stâncă și se uită fericit în jur. Omul, mirat, îl întreabă:

— De ce m-ai adus aici, unde nu este nici apă, nici viețuți, ci doar nisip și stânci? Nu mi-ai promis să mă duci în cel mai frumos loc din lume?

— Ba da, și acesta este! Eu aici m-am născut și pentru mine acesta este cel mai frumos loc din lume! Cel mai frumos loc din lume este locul în care s-a născut fiecare, patria sa natală.

The Most Beautiful Place in the World

Once upon a time, there lived an old, wise eagle. This eagle gave everyone such good advice, that soon the entire world had heard about his wisdom. One day, a man decided to look for this eagle and found him on top of a mountain, admiring the view.

“What are you doing here?” asked the eagle when he saw the man.

“I’d like to ask you to take me to the most beautiful place in the world. I would like to spend the rest of my life there,” answered the man, wondering how would the eagle decide on the most beautiful place in the world.

The eagle put the man on his back and flew him over beautiful countries and endless seas. The man looked at all the beauty and wonders of the world, but seeing that the eagle didn’t even glance at them, he thought he would take him to an even more spectacular place. The eagle flew on. After a while, they arrived at the desert. The eagle landed on a rock and looked around happily. Confused, the man asked:

“Why have you brought me here, where there’s no water and no living thing, just sand and rocks? Didn’t you promise to take me to the most beautiful place in the world?”

“Yes, I did, and this is it! I was born here, so, to me, this is the most beautiful place in the world!”

The most beautiful place in the world is where each was born, their native land.

Grâul din lan se legăna ușor sub adierea vânticelului de vară. Spicele pline așteptau cu capetele plecate secerișul. În tot lanul, numai câteva spice stăteau cu capul ridicat și se uitau de sus la celelalte.

— Ce frumoase suntem! se făli un spic înfumurat. Noi nu plecăm capul înaintea nimănui. Cu siguranță ne așteaptă un viitor minunat!

— Așa ar fi, dacă nu ați avea în spic doar pleavă, îi răspunse unul dintre spicele aplecate. Spicele noastre sunt pline de boabe mari și grase de grâu, din care se va face pâine și din care anul viitor vor crește alte spice.

Sosiră secerătorii. Tăiară grâul și îl strânseră în snopi, iar cele două spice ajunseră unul lângă altul.

— Uite că ești în același loc cu noi! îi zise spicul plin celui gol. Nu după mult timp începu treieratul.

— Ce boabe mari și frumoase! Pe acestea le păstrăm de sămânță, ca și anul viitor să avem o recoltă la fel de bogată! exclamă bucuroși secerătorii.

Pe când din spicul cel gol și trufaș nu rămase decât pleava.

— Aruncați-o! Nu e bună nici măcar pentru oi! Cum a ajuns aici, între spicele bune? se miră treierătorii. De aceea nu e bine să judecăm după aparențe, pentru că adesea pot fi înșelătoare.

The Wheat Ear and the Chaff

The wheat in a field was swaying lightly in the summer breeze. The full wheat ears were awaiting the harvest with their heads hanging low. Only a few ears in the whole field were holding their heads high and looking down on the others.

“Look how beautiful we are!” bragged a vain wheat ear. “We don’t bow our heads before anyone. Surely we have a bright future ahead of us!”

“You would, if you had anything in your ears besides chaff,” answered one of the bowed down wheat ears. “Our ears are full of big fat grains that will make bread and grow new wheat ears next year.”

The harvesters came. They cut down the wheat and gathered it in bundles, and the two wheat ears ended up next to each other.

“See, you are in the same place as us!” the full ear told the empty one.

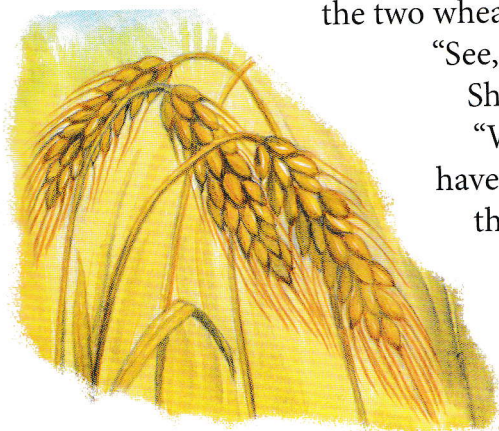
Shortly the threshing started.

“What big, beautiful grains! We shall keep these for seed, so we’ll have an equally plentiful harvest next year!” cried out the harvesters in their excitement.

As for the empty, vain wheat ear, all that was left of it was chaff.

“Throw it away! Not even the sheep will have that! How did it get here, with the rest of the wheat?” wondered the threshers.

That is why we should never judge by appearances, as they might often be deceiving.

Semințele de vânt

Un gospodar, după ce și-a arat pământul, s-a apucat să-l semene. După o vreme a obosit de atâta muncă grea și s-a așezat puțin să se odihnească. Nici nu a apucat bine să se așeze, că i-a și apărut înaintea vântul și i-a zis:

— Văd că muncești din greu, așa că am să-ți dăruiesc o traistă de semințe de vânt. Dar ai grijă să nu ajungă în mâinile cui nu trebuie! Ia uite!

Scoase din traistă o sămânță, o aruncă și începu să bată un vânticel. Apoi aruncă încă una și vântul se înteti. Când aruncă un pumn de semințe, cerul se întunecă și se porni o furtună cumplită. Tuna și fulgera de parcă cerul întreg s-ar fi despicat și între timp ploua cu găleata.

Gospodarul îi mulțumi vântului pentru dar. Ajuns acasă, ascunse traista, cu gândul să o scoată când va fi secetă, să-și ude din abundență pământul cu ajutorul furtunii.

Avea gospodarul nostru un fiu tare leneș. Într-o zi, în timp ce căuta prin casă, băiatul dădu peste traista ascunsă. O desfăcu și mănca o sămânță. Se trezi imediat aruncat la pământ de o forță venită parcă de nicăieri, se stârni un vânt puternic, care smulse o parte din acoperișul casei, sparse ferestrele și porni să vuiască în gura băiatului. Când își reveni, băiatul apucă mânios traista și goli toate semințele din ea în mijlocul curții. Se stârni atunci o tornadă uriașă, care pustii tot ținutul acela.

De atunci vântul nu mai dăruiește semințe de vânt niciunui om.

The Wind Seeds

A farmer, after tilling his field, went on to sow it. The hard work wore him out and he sat down to rest. As soon as he sat down, the wind appeared before him and said:

“I saw you working hard, so I will give you a bag full of wind seeds. But be careful and don’t let it fall into the wrong hands! Look!”

He took one seed from the bag, threw it and a light wind started to blow. He threw another and the wind picked up. When he threw a handful of seeds, the sky grew dark and a terrible storm broke. There was thunder and lightning, as if the whole sky would part, and it was raining buckets.

The farmer thanked the wind for the gift. When he got home, he hid the bag, thinking that he would take it out when the drought came, and he would water his fields plentifully using the storm.

The farmer had a lazy son. One day, while looking around the house, the boy found the hidden bag. He opened it and ate a seed. He was thrown to the ground by a force that had come from nowhere, a strong wind ripped off part of the roof, broke the windows and started howling in the boy’s mouth. When he came to his senses, the boy picked up the bag angrily and threw all the seeds in the middle of the yard. A huge tornado broke then and laid waste to the entire county. Ever since then, the wind no longer gives wind seeds to any man.

